

Майбутнє і карма

В нас в десять раз зросте та карма,
Що вже минула, а ми в ній
Все живемо, й не рвем, й задарма,
Будь-який гріх тяжкий в тім свій

Лиш до біди. Й у всім майбутнім,
Щоб нам того не допускать,
То вже з минулим всім безпутнім
Раз і назавжди все порвать

Так переносити, й все швидше,
Робити те, й чим більш й скоріш,
В тім прагнути, щоб те все вийшло,
І з кожним разом й все сильніш!

Хто разом з нами і хто поруч,
В тім також приклад мати б міг.
В тім всім - нам тільки лиш праворуч,
Й прискорено йти треба, й біг

Який ми й наживали в кармі,
Те все ж нам й треба відсікати.
Минуле треба знать, й принаймі
Хоча б для того, щоб здолать

Його відкинувши, й навіки,
В близьке й далеке майбуття,
Йти гідно, й тільки так, й довіку,
Щоб не було вже й вороття!

То в нас в майбутнє вся дорога,
Вже в чисте, й світле майбуття
Всіх поведе тих Агні Йога,

Ми тим, лиш наростити й зможем,
Бо вже ж нічим й допомогти,
В минулому ж, й не допоможем,
Тим можемо ми й геть дійти

В думках і в спогадах прийдешніх,
Гнать те все завжди, й навпаки:
В майбутнє все вже, й не тутешнє,
Себе й думки всі залюбки

І в тім вже всім майбутнім кращім,
Себе й в собі все планувати так,
Щоб бути й нам вже кращим, й завжди,
У всім і всюди, в тім щоб всяк,

Де треба, там й застосувати
В тих всіх своїх вперед думках,
Щоб карму ту ж й випереджати,
Й здолать в собі той жах і страх,

Все негативне, те в минулім
Залишить, і лиш йти вперед,
Прискорюючись, щоб й забули
Ми все негідне, й тільки геть

І в багатьох життях майбутніх,
Якщо ми карму відсікли
І випередили, щоб в тій скруті
Самі та й інші ж не жили,

Що швидко йдуть, й лиш до пуття!

Микола Іващенко, Київ, 11. 04. 2018 р.